

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยขอนำเสนอเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนดนตรีสากลชั้นพื้นฐาน โดยจัดแบ่งเรื่องออกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

จุดมุ่งหมายของดนตรีศึกษา
ดนตรีศึกษาในประเทศต่าง ๆ
แนวคิดของดนตรีสากลชั้นพื้นฐาน
ดนตรีสากลชั้นพื้นฐานในหลักสูตรประถมศึกษา
ทฤษฎีการสอนดนตรีสากล
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนดนตรีสากลชั้นพื้นฐานในระดับ
ประถมศึกษา

จุดมุ่งหมายของดนตรีศึกษา

ปัจจุบันดนตรีเป็นส่วนประกอบสำคัญในการจัดการศึกษาทุกระดับ ทั้งทางตรง และทางอ้อม ในทางตรงก็คือ ดนตรีจะเป็นวิชาหนึ่งหรือเป็นสายวิชา หรือสาขาวิชาหนึ่งของหลักสูตร ส่วนในทางอ้อมนั้น ดนตรีเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ เช่น การใช้เพลงเป็นสื่อการสอน เป็นต้น นักการศึกษาคนตรีหลายท่านเชื่อว่า ดนตรีสามารถพัฒนา "บุคคล" ได้ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและบุคลิกภาพ "บุคคล" ในที่นี้ ดูฮาเมล (Duhamel 1956 : 23) กล่าวว่า หมายถึงผู้ที่สนใจดนตรีทั้งในฐานะของผู้ให้ ซึ่งได้แก่ นักดนตรี (musician) ผู้แสดงดนตรี (performer) และในฐานะของผู้รับ ซึ่งได้แก่ ผู้ฟัง (listener) และผู้รักเสียงดนตรี (music lover) ดังนั้น ดนตรีศึกษาจึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างเสริมและพัฒนาบุคคลดังกล่าวให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์นั่นเอง

ดนตรีศึกษาในประเทศต่าง ๆ

ดนตรีศึกษาในประเทศต่าง ๆ มีความแตกต่างกันในที่นี้จะกล่าวถึง ดนตรีศึกษาในต่างประเทศ และดนตรีศึกษาในประเทศไทย ดังนี้

1. ดนตรีศึกษาในต่างประเทศ

ประเทศ ที่สามารถ จัดการ วิชาการ สอนดนตรีศึกษาได้อย่าง เป็นระบบชัดเจน เช่น ประเทศเยอรมัน ประเทศยูโกสลาเวีย ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศญี่ปุ่น ซึ่ง ผู้วิจัยจะได้ เสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 ดนตรีศึกษาในประเทศเยอรมัน

การศึกษาดนตรีในเยอรมัน มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาพลังแห่งความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียน ส่งเสริมการ เรียนรู้ทางทักษะและความรู้ทางดนตรี ตลอดจนเสริมสร้าง พัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ ดังที่เคล้าช (Kraus 1956 : 112) ได้กล่าวว่า ในระยะ 5 ปีแรกของการศึกษาดนตรีระดับปฐมวัยในประเทศเยอรมัน จะพิจารณาถึงการ เจริญทางอารมณ์ และสติปัญญาเป็นใหญ่ เนื้อหาดนตรีจะถูกจัดให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยอาศัยหลักจิตวิทยาเข้าช่วยพิจารณา ส่วนกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีนั้น ใช้ชีวิต ธรรมดาที่เคยใช้มาแต่โบราณ ซึ่งได้แก่ การร้อง การฟัง การเล่นดนตรีและเต้นรำ แนวคิดในการจัดดนตรีศึกษาของเยอรมันจะพบได้เด่นชัด ในทฤษฎีการสอนดนตรีของ คาร์ล ออฟ (Carl Orff) ซึ่งเป็นทฤษฎีการสอนดนตรีที่ประเทศอื่น ๆ หลายประเทศ ยอมรับ และนำไปเป็นแนวทางในการจัดดนตรีศึกษา และเป็นที่ยุติกันดีในชื่อว่าระบบ คาร์ล ออฟ (The Carl Orff Approach)

1.2 ดนตรีศึกษาในประเทศยูโกสลาเวีย

ดนตรีศึกษาในประเทศยูโกสลาเวีย นั้น เบค (Grbec 1956 : 115) ได้ กล่าวว่า การเรียนการสอนดนตรี เป็นเพียงส่วนหนึ่งของหลักสูตรในระดับประถมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา เด็กในระดับก่อนวัยเรียนไม่ได้รับการฝึกทางด้านดนตรีเลย ดังนั้น จึงเข้าเรียนระดับประถมศึกษาโดยปราศจากความรู้ทางดนตรี แม้แต่น้อย นักเรียน จะเริ่มเรียนดนตรีพร้อม ๆ กับวิชาอื่น ๆ บทเรียนจะประกอบด้วย การเล่นเกม เต้นรำ การฝึกกายบริหารประกอบจังหวะ และการขับร้องเพลงปากเปล่า โดยมีครูเล่นเครื่อง ดนตรี เช่น ไวโอลิน (violin) เปียโน (piano) หรือ อะคอร์ดียน (accordian)

ประกอบ เนื้อหาคนตรีจะค่อย ๆ เพิ่มขึ้นตามระดับชั้นปี เช่น ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 เรียนรู้การขับร้องเพลงต่าง ๆ ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 เรียนรู้ลักษณะของทำนองอย่างง่าย ๆ การหัดอ่านโน้ตตามอัตราส่วนสั้นยาว ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนรู้การอ่านบันไดเสียง ค่ายระบบโหนดซอล ฟา เป็นต้น การจัดกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดชมรมประสานเสียงนั้น จัดขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนนำทฤษฎีที่เรียนมาประยุกต์ใช้งาน

1.3 ดนตรีศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา

การจัดดนตรีศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้รับอิทธิพลมาจากประเทศทางทวีปยุโรป แทบทั้งสิ้น และเพิ่งเริ่มมีการตื่นตัวด้านการศึกษาคนตรีในราวศตวรรษที่ 20 มานี้เอง แต่มีการจัดระบบระเบียบและพัฒนาไปอย่างรวดเร็วมาก

ดนตรีศึกษาในระดับประถมศึกษาของสหรัฐอเมริกา ยึดแนวทางของนักการศึกษาคนตรีชาวยุโรป เช่น รูสโซ (Rousseau) และเพสตาลอซซี (Pestalozzi) เป็นแนวทาง ซึ่งแนวคิดของรูสโซนั้น จัดคนตรีศึกษาโดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก ส่วนเพสตาลอซซี จัดการคนตรีศึกษาโดยคำนึงถึงเอกลักษณ์บุคคล เขาใช้คนตรีเป็นสื่อในการพัฒนาบุคลิกภาพและฝึกจิตใจของผู้เรียน คำนึงถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในตัวผู้เรียนและใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมการเรียนการสอน มาโลน (Malone 1956 : 110) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของดนตรีศึกษาในระดับประถมศึกษาของสหรัฐอเมริกาคือจัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนักเรียน การเรียนการสอนในห้องเรียนไม่ใช่เพื่อพัฒนาทักษะทางดนตรีแต่เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสแสดงออกอย่างเต็มที่ ประสบการณ์ทางดนตรีในห้องเรียนจะประกอบขึ้นโดยอาศัยกิจกรรมการร้อง การแสดง การฟัง การเล่นเครื่องดนตรี และกิจกรรมเคลื่อนไหวอย่างสร้างสรรค์

1.4 ดนตรีศึกษาในประเทศญี่ปุ่น

การจัดคนตรีศึกษาในประเทศญี่ปุ่นนั้น อิเคโนอุชิ (Ikenouchi 1956 : 118) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายหลักของการศึกษาคนตรีในญี่ปุ่น เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนรักคนตรีด้วยความสมัครใจ และสามารถนำประสบการณ์ในการเรียนไปใช้เพื่อความบันเทิงในชีวิตประจำวันได้ รัฐเป็นผู้กำหนดหลักสูตร และตำราเรียนเองในทุกๆระดับ ตำราเรียนจะเป็นที่รวม

เนื้อหาตามหลักสูตรอย่างครบถ้วน เนื้อหาในตำรามีรายละเอียดเกี่ยวกับดนตรีศึกษา การขับร้อง การใช้เครื่องดนตรี การแต่งเพลง และความรู้เกี่ยวกับดนตรีและนาฏศิลป์ พื้นเมืองของญี่ปุ่น การจัดกิจกรรมดนตรีในระดับประถมศึกษา เน้นให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการค้นพบด้วยตนเอง

2. ดนตรีศึกษาในประเทศไทย

แต่เดิมนั้น การเล่นดนตรีไทยเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคนไทย ไม่ว่าจะเป็งาน มงคลหรืองานอวมงคล จะมีการเล่นดนตรีไทยกันเสมอ การถ่ายทอดความรู้ ใช้วิธีการ สอนแบบตัวต่อตัวภายในครอบครัว ยังไม่เคยมีการจัดหลักสูตรที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับดนตรีศึกษา จนกระทั่งปี พ.ศ. 2495 พระเจนดุริยางค์ (2495 : คำนำ) ได้เรียบเรียงแบบเรียน วิชาการดนตรีและขับร้อง โดยกล่าวว่า

ข้าพเจ้าได้เรียบเรียงแบบเรียนวิชาการดนตรีและขับร้องนี้ขึ้นด้วยความประสงค์ เพื่อให้นักเรียนที่สนใจได้มีโอกาสเรียนรู้ศิลปแขนงนี้ไว้เป็นหลักแห่งการศึกษา เหมือนอย่างนานาประเทศที่เจริญแล้ว เช่นในประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส และ อเมริกา เป็นต้น ในประเทศชาติเหล่านี้เขาเห็นความสำคัญในศิลปวิชาการดนตรี ว่ามีประโยชน์และคุณค่าแก่นักเรียนไม่น้อย จึงจัดวิชาแขนงนี้เขาไว้ในหลักสูตร แห่งการศึกษาสามัญทุก ๆ ชั้น

จุดกำเนิดดนตรีศึกษาของไทย เริ่มเกิดขึ้นจากอิทธิพลของต่างประเทศ โดยมี พระเจนดุริยางค์ซึ่งถือได้ว่าเป็น "ปรมาจารย์ทางดนตรีสากล" (สุจิต ทัศนพร 2516 : 57) เป็นผู้นำดนตรีสากลชั้นพื้นฐานมาให้นักเรียนได้เรียนรู้ในหลักสูตร โดยมุ่งให้นักเรียน มีความสามารถในการเขียนโน้ตก่อนแล้วจึงออกเสียงตัวโน้ตได้เป็นเพลง การจัดหลักสูตร เพื่อให้เป็นหลักแห่งการศึกษาเหมือนอย่างนานาประเทศที่เจริญแล้วนี้ จึงเป็นการให้ นักเรียนได้เรียนรู้เพื่อเป็นการประดับสติปัญญาเท่านั้น

ต่อมาเมื่อได้มีการยกร่างหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 การจัดดนตรี ศึกษาจึงได้เริ่มค่านึงถึงการจัด เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน และให้เกิดสุนทรีย์รส ทางดนตรีและนาฏศิลป์มิใช่เพียงเพื่อประดับความรู้ที่ท้อไป

แนวคิดในการจัดการ เรียนการสอนดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน

ดนตรีเป็นภาษาหนึ่งเหมือนเช่นภาษาพูดอื่น ๆ แต่เป็นภาษาที่ใช้เสียงเป็นสื่อในการถ่ายทอดความหมาย เป็นสัญลักษณ์สากล เข้าใจกันได้กับคนทุกชาติ ทุกภาษาในโลก สำหรับดนตรีสากลขั้นพื้นฐานหมายถึง สิ่งที่เป็นพื้นฐานที่ควรจัดให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้เป็นพื้นฐานในการเรียนดนตรีสากลขั้นสูงต่อไป องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน ได้แก่ เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยจะได้อธิบายรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน

กรีนเบิร์ก (Greenberg 1979 : 9) ได้แยกองค์ประกอบของดนตรีสากลขั้นพื้นฐานไว้ 7 ส่วนคือ

- 1.1 คุณภาพเสียง (Tone Color)
- 1.2 จังหวะ (Rhythm)
- 1.3 ทำนอง (Melody)
- 1.4 เสียงประสาน (Harmony)
- 1.5 รูปแบบ (Form)
- 1.6 แนวทาง (Style)
- 1.7 น้ำหนักเสียง (Dynamics) หรือบางครั้งใช้ว่า อารมณ์เพลง

2. การจัดกิจกรรมในการเรียนดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน

นักเรียนสามารถเรียนรู้ดนตรีสากลขั้นพื้นฐานได้โดยอาศัยทักษะทางดนตรี 6 ทักษะ ตามที่เบอร์เกตัน และ เบอร์คแมน (Bergethon & Boardman 1977 : 18 อ้างถึงใน อรวรรณ บรรจงศิลป์ 2525 : 240) กล่าวถึง ได้แก่

- 2.1 การฟัง (Listening)
- 2.2 การร้องเพลง (Singing)
- 2.3 การเคลื่อนไหวร่างกาย (Movement)
- 2.4 การเล่นดนตรี (Playing Instruments)

2.5 การคิดสร้างสรรค์ (Creativity)

2.6 การอ่านโน้ต (Reading Notation)

3. สื่อการเรียนการสอนดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน

สื่อการเรียนการสอนดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน ได้แก่ เครื่องดนตรีต่าง ๆ 3 ประเภท ตามลักษณะการแบ่งเครื่องดนตรี ดังนี้

3.1 เครื่องดนตรีประกอบจังหวะ

ผู้วิจัยได้จำแนกเครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบจังหวะออกเป็น 2 ลักษณะย่อย ๆ

คือ

ก. เครื่องกำกับจังหวะที่สามารถทำใจเองได้

เครื่องดนตรีประกอบจังหวะที่ทำใจเองได้นี้ ครูผู้สอน หรือนักเรียนสามารถประดิษฐ์ขึ้นเองโดยใช้เศษวัสดุ และวัสดุที่หาได้ในท้องถิ่นมาประกอบขึ้น เครื่องดนตรีประกอบจังหวะเหล่านี้ ได้แก่ ไม้เคาะจังหวะ (Rhythm sticks) กระป๋องทราย (Sand blocks) กรับ (Wood blocks) กะลามะพร้าว (Coconut shells) เป็นต้น

ข. เครื่องกำกับจังหวะที่ทำสำเร็จรูป

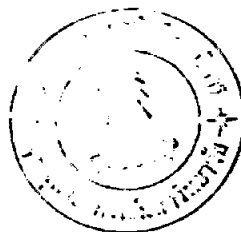
เครื่องดนตรีประกอบจังหวะที่ต้องอาศัยความประณีตในการผลิต ใช้วัสดุเฉพาะ ได้แก่ กลอง (Drums) กิ่งสามเหลี่ยม (Triangles) แคมบูรีน (Tambourine) ลูกชัคคู (Jingle clogs) ฉาบ (Cymbals) เป็นต้น

3.2 เครื่องดนตรีที่ทำท่านองได้

เครื่องดนตรีที่ทำท่านองได้ และใช้อยู่ทั่วไปในการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

ก. เครื่องตีที่ทำท่านองได้

เครื่องตีที่ทำท่านองได้ และพบในการเรียนการสอน มีลักษณะคล้ายระนาดของไทย มีลูกตีซึ่งทำด้วยไม้ หรือโลหะก็ได้ เครื่องตีที่ทำท่านองได้ เช่น ระนาดฝรั่ง (Xylophone) ไดอาโทนิคเบล (Diatonic bells) เป็นต้น

ข. เครื่องเป่า

ลักษณะเครื่องเป่าที่ใช้เป็นอุปกรณ์ในการเรียนการสอนดนตรีระดับประถมศึกษา มีลักษณะเป็นเครื่องลม (Wood wind) แบบง่าย ๆ เช่น ซอว์รีคอร์เดอร์ (Recorder) ซอว์ฟลูโตโฟน (Flutophone) และเมลอดีก้า (Melodica) เป็นต้น

3.3 เครื่องดนตรีประเภททำกลุ่มเสียงได้

เครื่องดนตรีประเภททำกลุ่มเสียงได้ โดยทั่วไปจัดไว้สำหรับครูผู้สอนดนตรี เป็นผู้ใช้ เพื่อให้ครูบรรเลงประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรี เครื่องดนตรีเหล่านี้ เช่น เปียโน (Piano) ออโตฮาร์พ (Autoharp) และกีตาร์ (Guitar) เป็นต้น

4. การวัดและประเมินผลการเรียนดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน

วิชา ดนตรีสากล (2525 : สดส้าเนา) ได้กล่าวถึงแนวทางในการวัดและประเมินผลการเรียนดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน ไว้ว่า สามารถวัดและประเมินใน 3 ด้านคือ

4.1 การวัดทัศนคติทางดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน เป็นการวัดและประเมินผล ความรู้ ความเข้าใจ การนำมโนทัศน์ทางดนตรีไปประยุกต์ใช้การสังเคราะห์ วิเคราะห์ เนื้อหา และการประเมินค่า

4.2 การวัดทัศนคติทางดนตรี เป็นการวัดและประเมินความสนใจ ความซาบซึ้งในสุนทรีรสทางดนตรีของนักเรียน โดยใช้การสังเกตอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน

4.3 การวัดทักษะทางดนตรี เป็นการวัดและประเมินผลทักษะการร้องเพลง ทักษะการฟังเพลง ทักษะการเล่นเครื่องดนตรี ทักษะการเต้นรำ และทักษะความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรี

คนตรีสากลชั้นพื้นฐานในหลักสูตรประถมศึกษา

การจัดการเรียนการสอนคนตรีสากลชั้นพื้นฐาน ได้เริ่มจัดใหม่ขึ้นในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 และในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ซึ่งผู้วิจัยจะได้ทำการวิเคราะห์และนำเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. คนตรีสากลชั้นพื้นฐานในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 จัดให้คนตรีศึกษาเป็นวิชาหนึ่ง เรียกว่า วิชาขับร้องและคนตรี มีจุดมุ่งหมายที่เน้นให้ครูจัดกิจกรรมการร้องเพลง และการเล่นคนตรีเป็นวงคนตรี เพื่อแสดงในงานต่างๆ เนื้อหาขับร้องและคนตรีในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มุ่งให้เด็กได้ฝึกทักษะในการฟังเพลง ร้องเพลง รำ และเต้นได้ เนื้อหาคคนตรีสากลพบในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 (กรมวิชาการ 2503 : 53) ได้กล่าวถึงเนื้อหาพอสรุปได้ว่า ต้องการฝึกให้เด็กได้ฝึกฝนทักษะในการฟังเพลง ร้องเพลง รำและเต้นให้ชำนาญยิ่งขึ้นกว่าระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต้องการให้นักเรียนรู้จักเล่นเครื่องดนตรีง่าย ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ใช้ทักษะที่ฝึกฝนไว้นั้น ในโอกาสต่าง ๆ กัน เพื่อส่งเสริมการแสดงออกให้มากขึ้น เช่น ให้แสดงในงานของโรงเรียนและในงานที่สมควร ตามเทศกาลท้องถิ่น ส่วนที่เกี่ยวข้องกับคนตรีสากลกล่าวแต่เพียงว่า "ให้พยายามฝึกเด็กให้รู้จักการอ่านโน้ตสากลเท่าที่จะทำได้"

ด้วยเหตุที่การกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร เป็นเพียงแนวทางกว้าง ๆ เท่านั้น คณะศึกษานิเทศก์ภาคต่าง ๆ จึงได้จัดทำประมวลการสอนเพื่อเสนอแนะกิจกรรมการเรียนการสอนและเพิ่มเติมเนื้อหาในการสอน ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยจะได้ยกตัวอย่างประมวลการสอนขับร้องและคนตรีชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของภาคการศึกษา 5 (2503 : 299 - 300) ซึ่งได้เสนอแนะดังนี้

ครูควรฝึกฝนให้เด็กรู้จักโน้ตสากลเท่าที่จะทำได้ เช่น บุรบทัก 5 เส้น ญูญูญูซอล ทิวโนต เสียงประจำเส้น โคโยไซวีมีการแสดงแผนภูมิเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นของ โน้ตสากลและฝึกให้นักเรียนเขียนตามตัวอย่างในแผนภูมิจนสามารถเขียนและจำได้ ก็ขึ้น

แม้ว่าจะมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมขึ้นมา แต่ก็ไม่ละเอียดพอที่จะทำให้ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคนตรีสากลได้ ดังนั้นครูผู้สอนวิชาขับร้องและคนตรี จึงมุ่งสอนการขับร้องและพ้องรำให้นักเรียนเท่านั้น

2. คณครีสาภลชันพื้นฐานในหลักสูตรประถมศีกษา พุทษศักราช 2521

ก่อนที่ผู้วิจัยจะได้อกล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรคณครีสาภล จะขอท้าวความถึงลักษณะของการจัดเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรประถมศีกษา พุทษศักราช 2521 (กรมวิชาการศึกษา 2525 : 101) อย่างสังเขปดังนี้

การจัดเนื้อหา หรือที่เรียกว่า มวลประสภการพื้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้นี้ มี 5 กลุ่มคือ

- กลุ่มที่ 1 กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้อประกอบด้วยภาษาไทย และคณิตศาสตร์
- กลุ่มที่ 2 กลุ่มสร้างเสริมประสภการณชีวิต ว่าด้วย กระบวนการแก้ปัญหาของชีวิตและสังคม กล่าวถึงปัญหาและความต้องการของมนุษย์ในด้านต่าง ๆ เพื่อการดำรงอยู่และการดำเนินชีวิตที่ดี
- กลุ่มที่ 3 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ว่าด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาและการสร้างนิสัย
- กลุ่มที่ 4 กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ว่าด้วยประสภการณทัวไปในการท้งานและความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพ
- กลุ่มที่ 5 กลุ่มประสภการณพิเศษ ว่าด้วย ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และวิชาอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต เพื่อให้โรงเรียนเลือกสอนอย่างใดอย่างหนึ่งในชั้นประถมศีกษาปีที่ 5 - 6

หลักสูตรคณครี ถูกจัดอยู่ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ซึ่งประกอบด้วย จริยศีกษา ศีลปศีกษา พลศีกษา และคณครีและนาฏศีกลป จะเห็นได้ว่า วิชาขั้บร่องและคณครีในหลักสูตรประถมศีกษา พุทษศักราช 2503 เปลี่ยนมาเป็น วิชาคณครีและนาฏศีกลป ในหลักสูตรประถมศีกษา พุทษศักราช 2521 ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 จุดมุ่งหมายของวิชาคณครีและนาฏศีกลปในหลักสูตรประถมศีกษาพุทษศักราช 2521

หลักสูตรประถมศีกษา พุทษศักราช 2521 ได้กำหนดจุดประสงค์เฉพาะของวิชาคณครีและนาฏศีกลป ระดับชั้นประถมศีกษาปีที่ 1 - 6 ดังนี้

- ก. ให้อรรถาธิบายของดนตรีและนาฏศิลป์
- ข. ให้ความรู้และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับดนตรีและนาฏศิลป์
- ค. ให้มีโอกาสพัฒนาตนเอง มีส่วนร่วมในกิจกรรมดนตรีและนาฏศิลป์ ตามความถนัดและความสนใจของตน
- ง. ให้แสดงออกตามความคิดและจินตนาการของตน ตลอดจนมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน
- จ. ให้อรรถาธิบายและนาฏศิลป์ทั้งของไทยและของชาติอื่น
- ฉ. ให้นำประสบการณ์ทางดนตรี และนาฏศิลป์ไปช่วยส่งเสริมและปรับปรุงบุคลิกภาพของตน

2.2 เนื้อหาของวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

หลักสูตรได้กำหนดเนื้อหาและกิจกรรมไว้เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอน โดยแบ่งเนื้อหาของทุกระดับชั้นเป็น 4 ด้านคือ กิจกรรมเน้นจังหวะ กิจกรรมเน้นการร้องเพลง กิจกรรมเน้นการฟังและกิจกรรมนาฏศิลป์ สำหรับเนื้อหาดนตรีสากลชั้นพื้นฐานนั้น หลักสูตรได้จัดเนื้อหาไว้ในกิจกรรมเน้นจังหวะ กิจกรรมเน้นการร้องเพลง และกิจกรรมเน้นการฟังปะปนกันไป ผู้วิจัยพบว่าหลักสูตรได้กำหนดเนื้อหาดนตรีสากลชั้นพื้นฐานให้นักเรียนเริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป จึงจะได้สรุปเนื้อหาดนตรีสากลชั้นพื้นฐานในแต่ละระดับชั้นต่อไปนี้

เนื้อหาดนตรีสากลตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 จัดให้มีในวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (กรมวิชาการ 2523 : 257 - 268) ให้นักเรียนได้เรียนเนื้อหาเกี่ยวกับจังหวะสากลและโน้ตสากลควบคู่กันไป เนื้อหาจังหวะสากลได้แก่ อัตราร้อยแปดตัวโน้ตสากล ทักษะการฟังและร้องเพลงในจังหวะ 4 ส่วน เนื้อหาโน้ตสากลให้นักเรียนได้เรียนรู้สัญลักษณ์ตัวโน้ตและระดับเสียงของโน้ตแต่ละตัว การเรียนรู้มุ่งให้เพียงเป็นพื้นฐานให้เข้าใจว่า "โน้ตสากลเป็นเครื่องหมายสากลของดนตรี ช่วยให้อ่านทำนองและรูกาของจังหวะได้" ต่อมาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จึงได้แยกเนื้อหาออกเป็นเรื่องจังหวะสากลและโน้ตสากล ให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบทวนเนื้อหาเดิมที่

นักเรียนเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เสียก่อน แล้วเรียนเนื้อหาทักษะการฟังและร้องเพลงในจังหวะ 2 เพิ่มเข้าไปในเรื่องจังหวะสากล เพิ่มเนื้อหาบรรทัด 5 เส้น การใส่ตัวโน้ตกำกับเส้นและช่องว่างระหว่างเส้นเข้าไปในเรื่องโน้ตสากล

เนื้อหาดนตรีสากลในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ยังคงแบ่งออกเป็นเรื่องจังหวะสากลและโน้ตสากล เช่นเดียวกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แผนการสอนดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย (กรมวิชาการ 2524 : 527 - 532) ได้กำหนดเนื้อหาจังหวะสากล ดังนี้

- ก. การอ่านโน้ตจังหวะ
- ข. การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตามค่าของโน้ตจังหวะประเภท 4 จังหวะ
- ค. การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย และการก้าวเดินให้เข้ากับจังหวะทางสากลประเภท 4 จังหวะ เช่น บิ๊กิน ออพิทและจังหวะมารช เป็นต้น

จากเนื้อหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่า นักเรียนในชั้นนี้ซึ่งได้รับพื้นฐานเรื่องจังหวะสากลในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 มาแล้ว จะเริ่มปฏิบัติจริงโดยการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้ากับจังหวะสากล

เนื้อหาโน้ตสากลในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ "โน้ตสากลในประเภทอัคราขรรมคา 4 จังหวะ โน้ตสากลในประเภทอัคราขรรมคา 2 และ 3 จังหวะ และประสบการณ์เสริมทักษะโน้ตสากล" เนื้อหาที่เพิ่มขึ้นมาจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ได้แก่ ประสบการณ์เสริมทักษะโน้ตสากล คือการนำเพลงที่มีเนื้อร้อง ทำนองและสัญลักษณ์โน้ตสากลให้นักเรียนได้ฝึกร้อง ทำจังหวะและฝึกร้อง พร้อมกับทำจังหวะประกอบกันไปเป็นเพลงหลาย ๆ ประเภท ฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะเกี่ยวกับโน้ตสากลให้มากที่สุดตามเอกัตภาพ

เนื้อหาที่เกี่ยวกับดนตรีสากลในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ยังคงแบ่งออกเป็นจังหวะสากลและโน้ตสากล มุ่งทบทวนเนื้อหาเดิมที่นักเรียนได้เรียนมาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 แล้ว มิได้มีการกำหนดเนื้อหาเพิ่มขึ้น

2.3 วิธีสอนคนตรีสากลชั้นพื้นฐานตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521

หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ได้เสนอแนะวิธีสอนคนตรีสากลชั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนคนตรีไว้ แต่ในทางปฏิบัติ ครูผู้สอนคนตรีและนาฏศิลป์ มีวิธีสอนและปัญหาในการสอนคนตรีและนาฏศิลป์แตกต่างกันออกไป ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.1 วิธีสอนที่กำหนดในหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521

วิธีสอนที่กำหนดในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้เสนอไว้ในกิจกรรมเสนอแนะของแผนการสอน เรื่อง จังหวะสากล และเรื่องโน้ตสากล ในแผนการสอนคนตรีและนาฏศิลป์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมเสนอแนะครูผู้สอน เรื่อง จังหวะสากล เสนอให้ครูใช้ กลองเป็นสื่อการเรียน โดยตีกลองในจังหวะต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนเปล่งเสียงตามจังหวะ ในขณะที่ทำท่าทางประกอบ ตามจินตนาการของตนให้เข้ากับจังหวะนั้น จากนั้นให้นักเรียนเคาะจังหวะ แล้วร้องเพลงในจังหวะ 4 และ 2 ประกอบท่าทางตามจินตนาการของตนเองอีกครั้งหนึ่ง

กิจกรรมเสนอแนะครูผู้สอน เรื่อง โน้ตสากล เสนอให้ครูใช้แผนภูมิแสดงบรรทัด 5 เส้น ตัวโน้ต กุญแจซอล แล้วครูและนักเรียนช่วยกันใส่กุญแจซอลและตัวโน้ตในบรรทัด 5 เส้นนั้น จากนั้น ครูฝึกให้นักเรียนไล่ระดับเสียงตามตัวโน้ตโดยใช้สัญญาณมือประกอบ

โดยสรุปแล้ว วิธีสอนที่กำหนดในหลักสูตรประถมศึกษาปีพุทธศักราช 2521 ให้ครูสอนทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับโน้ตสากลประกอบกับการฝึกปฏิบัติควบคู่กันไป สำหรับรายละเอียดของแผนการสอน เรื่อง จังหวะสากล และเรื่องโน้ตสากล ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ในภาคผนวก ข.

2.3.2 วิธีสอนและปัญหาของครูในการสอนคนตรีสากลชั้นพื้นฐาน

ผู้วิจัยได้สอบถามครูผู้สอนคนตรีสากลชั้นพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใน

โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 คน เกี่ยวกับ วิธีสอนดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน และปัญหาในการสอนดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน พบว่า เนื้อหาเรื่องจังหวะสากล ผู้สอนใช้เสียงร้องของนักเรียน เป็นสื่อการเรียนการสอน จำนวน 12 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 60 ที่เหลือใช้เครื่องดนตรีต่าง ๆ กัน เช่น กลอง , ซอ , เมโลดิก้า , เบลโลล่า จำนวน 8 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 10 ของครูทั้งหมด

ส่วนวิธีการสอนโน้ตสากล ผู้สอนใช้การสอน โดยใช้เสียงร้องประกอบสัญญาณมือ เพื่อแสดงระดับเสียงตัวโน้ต จำนวน 14 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 70 และใช้เครื่องดนตรี เช่น โมโลดิก้า แสดงระดับเสียงของตัวโน้ต จำนวน 6 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 30 ของครูทั้งหมด

ปัญหาการสอนดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน ตามเนื้อหาเรื่องจังหวะสากล และโน้ตสากล ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของครูผู้สอนนั้น เรียงลำดับความสำคัญของปัญหา ดังต่อไปนี้

ก. ครูไม่มีความมั่นใจในการเรียนการสอน จำนวน 11 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 55 ของครูทั้งหมด

ข. นักเรียนขาดความสนใจในการเรียนดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน จำนวน 10 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50 ของครูทั้งหมด

ค. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดนตรีสากลขั้นพื้นฐานต่ำ ไม่เป็นที่น่าพอใจของครูผู้สอนจำนวน 10 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50 ของครูทั้งหมด

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนดนตรี

นักการศึกษาดนตรีหลายท่านได้พยายามศึกษาวิธีที่จะสอนให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ทางดนตรีให้เกิดผล โดยอาศัยจิตวิทยาพัฒนาการเป็นพื้นฐาน วิธีการสอนดนตรีของนักการศึกษาดนตรีที่น่าสนใจหลายท่าน เช่น เอโซะ อิทะ (Esch Itoh) นักการศึกษาดนตรีชาวญี่ปุ่น ซึ่งเน้นการสอนดนตรีสำหรับเด็ก เพื่อให้สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้ ด้วยการสังเกต และทดลองทำจริง วิธีสอนของเขาเป็นที่รู้จักกันในชื่อ "วิธีมอง-ร้อง-เล่น" คาร์ล ออฟ (Carl Orff) นักการศึกษาดนตรีชาวเยอรมัน ผู้คิดวิธีสอนดนตรีโดยเน้นความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้เครื่องดนตรีที่ทำท่านองได้ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในชื่อ "ระบบ

คาร์ล ออฟ " (The Carl Orff Approach) และซอลตัน โคดาယ် (Zoltan Kodály) นักการศึกษาคนตรีชาวฮังการี โดยเน้นการขับร้อง ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในชื่อ วิธีสอนแบบ "ทฤษฎี โคดาယ်" (The Kodály Method) ซึ่งใช้เป็นทฤษฎีพื้นฐานสำหรับการวิจัย / ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดวิธีการสอนของ คาร์ล ออฟ และซอลตัน โคดาယ် ดังนี้

1. ระบบคาร์ล ออฟ (The Carl Orff Approach)

ความเป็นมาของการสอนแบบนี้ ผู้ให้กำเนิดวิธีการสอนคือ คาร์ล ออฟ (Carl Orff) คีตกวีชาวเยอรมัน เมื่อปี ค.ศ. 1930 ปรึชญ์พื้นฐานของวิธีสอนนี้ เจลลีเนค (Jellinek 1957 : 2) ได้สรุปไว้ดังนี้คือ

การเรียนการสอนคนตรีนั้น สามารถจัดให้แก่เด็กได้ทุกระดับชั้น ในการจัดการเรียนการสอนคนตรี มิใช่มุ่งให้เด็กเล่นคนตรี เป็นเท่านั้น แต่มุ่งที่จะดึงความสามารถธรรมชาติที่เด็กทุกคนมีอยู่แล้วในตัวออกมาด้วยตัวของเขาเอง ยิ่งกว่านั้นการเรียนการสอนระบบคาร์ล ออฟ ยังมุ่งให้เด็กทุกคนมีพื้นฐานทางจังหวะที่ดี เด็กที่มีความสามารถสูงแตกต่างกว่าเด็กอื่น ก็จะสามารถเล่นเครื่องคนตรีที่ยากกว่าได้ นอกจากนี้ ยังมุ่งให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์จากการได้ยินเสียงจากธรรมชาติ และเครื่องคนตรี ให้เด็กสามารถนำเสียงต่าง ๆ คัดแปลงใส่ทำทางประกอบจินตนาการของตน

พิชัย ปรึชญ์อนุสรณ์ (24 ธันวาคม 2526 : สัมภาษณ์) ได้สรุปปรึชญ์พื้นฐานของระบบคาร์ล ออฟ ให้เข้าใจง่าย ๆ ว่า พื้นฐานสำคัญของการเรียนการสอนแบบนี้คือการเคลื่อนไหวและจังหวะซึ่งจะทำให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ด้วยตัวของเขาเอง การเรียนการสอนใช้การเรียนเป็นเล่น โดยมีครูเป็นผู้แนะนำให้นักเรียน ได้มีโอกาสฝึกการฟัง เพื่อให้เกิดพื้นฐานทางจังหวะ แล้วหัดใส่คำให้สัมพันธ์กับจังหวะ จากนั้น จึงฝึกโดยใช้เครื่องคนตรีประเภทเครื่องตีกระทบ (Percussion) ที่ทำทำนองได้เพื่อฝึกให้เด็กใช้สัญลักษณ์ที่ตนคิดขึ้นเอง ก่อนที่จะฝึกอ่านและเขียนโน้ต ลักษณะการเรียนการสอนแบบนี้ นาย (Nye 1975 : 18) ได้สรุปพอสรุปได้ดังนี้

1. ครูฝึกให้นักเรียนเข้าใจจังหวะพื้นฐาน โดยการฟังเสียงที่เกิดจากธรรมชาติ ก่อน แล้วให้นักเรียนทำจังหวะประกอบตามที่ตนคิด

2. การเลียนเสียงตามธรรมชาติ โดยใช้วัสดุประคิมธุ์เอง เช่น กระป๋อง ใส่น้ำทรายเขย่า การเขย่าผ้าเปียก เป็นต้น และออกเสียงเป็นคำร้อง โดยจะเริ่มจากคำที่ไม่มีมีความหมายไปสู่คำที่มีความหมาย

3. การฟังเสียงเครื่องดนตรีที่ทำทำนองได้ เช่น คลอเคนสเปล (Clochenspiel) เมทาลอโฟน (Metalophone) ระนาดฝรั่ง (Xylophone) ซอว์รีคอร์ดเคอร์ (Recorder) ตลอดจนเครื่องเคาะจังหวะต่าง ๆ เช่น กลองตีมนปานี (Timpani) กิ่งสามเหลี่ยม (Triangle) และการปรบมือค้อนนิ้ว เป็นต้น

4. การฝึกทำสัญลักษณ์แทนเสียงดนตรีของเด็ก เช่น เสียงเคาะโต๊ะ อาจจะ ทำสัญลักษณ์วงกลม (O) เสียงกลองใช้สัญลักษณ์สามเหลี่ยม (Δ) เป็นต้น และหัด เล่นเป็นวง โดยใช้สัญลักษณ์ที่ทุกคนเข้าใจกัน

5. เมื่อฝึกถึงขั้นนี้ ผู้เรียนจะเกิดความสนใจที่จะเรียนอ่านโน้ต และเขียนโน้ต โดยการฝึกอ่านและเขียนโน้ต จะต้องมึพื้นฐานที่ว่า เด็กมีความสนใจ และกระตือรือร้นที่จะเรียนเอง มิใช่การบังคับ

6. การฝึกอ่านและเขียนโน้ต จะใช้เครื่องดนตรีที่ทำทำนองได้ ประกอบการเรียน และเป็นการฝึกเล่นดนตรีแก่เด็กไปในตัว

การจัดการเรียนการสอนระบบของคาร์ล ออฟ นี้ ทำให้นักเรียนเกิดความ สนุกสนานขณะที่เรียน และเกิดความคิดสร้างสรรค์ด้วยตนเอง ครูจะมีหน้าที่เพียงจัด ประสบการณ์และชี้แนะแนวทางในการฝึกให้นักเรียนเท่านั้น ระบบนี้เป็นที่ยอมรับในประเทศ สหรัฐอเมริกา มาก บริษัทผลิตเครื่องดนตรีหลายแห่งได้ผลิตอุปกรณ์และเครื่องดนตรีตาม ระบบของคาร์ล ออฟ มาขาย และนักการศึกษาคนตรีชาวอเมริกันหลายท่าน ได้บรรจุระบบ คาร์ล ออฟ ไว้ในหลักสูตร การศึกษาคนตรีหลายสถาบัน

2. วิธีสอนตามทฤษฎีของโกคายล์ (The Kodály Method)

วิธีการสอนดนตรีในระดับประถมศึกษาอีกแบบหนึ่ง คือ ทฤษฎีการสอนแบบโกคายล์ ซึ่งผู้ที่คิดการสอนแบบนี้ ได้แก่ ซอลตัน โกคายล์ (Zoltan Kodály) คีตกวีและนักการศึกษาชาวฮังการี มีปรัชญาพื้นฐานว่า คนตรีศึกษาสามารถเริ่มสอนแก่เด็กที่ทำเสียงดนตรี ได้ด้วยตนเอง ดังนั้น เสียงของเด็กคือ เครื่องดนตรีชิ้นแรกที่สำคัญที่สุดในการศึกษาด้านดนตรี

การ เรียนรู้จนกระทั่งเกิดความซาบซึ้งทางด้านดนตรี เป็นสิ่งบริสุทธิ์ที่เกิดขึ้นภายในตัวของ เด็กเอง นอกจากนั้น โกดายล์เชื่อว่า ผลสัมฤทธิ์ทางดนตรีของเด็กจะต้องเกิดจากการฝึก ฟังบ่อย ๆ เด็กควรได้ฟังเสียงดนตรีขณะที่สายตาได้มองเห็นสัญลักษณ์ของจังหวะไปด้วย ดังนั้นเขาจึงเน้นด้านการพัฒนาเด็กให้ร้องเพลง ฝึกออกเสียงร้องเพื่อให้เข้าใจจังหวะ ของโน้ต และการเล่นเกมเพื่อฝึกจังหวะ การปล่อยเสียง และการเน้นเสียง ขณะที่สายตา จะมองเห็นสัญญาณมือตามระดับเสียง แต่ละระดับมือจะเคลื่อนไหวขึ้นลงแทนระดับเสียงสูง- ต่ำ ซึ่งช่วยเป็นแนวหลักคั่นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว

ทฤษฎีการสอนแบบโกดายล์นี้ เด็กจะเรียนดนตรีเช่นเดียวกับเรียนภาษา การ เรียนอ่านโน้ตเหมือนกับการเรียนอ่านคำ โกดายล์เชื่อว่า การสอนวิธีนี้สามารถนำไป สอนได้กับเด็กทุกระดับ จึงสามารถนำดนตรีศึกษาใส่ในหลักสูตรการสอนได้ทุกระดับการ ศึกษา เพียงแต่ครูผู้สอนดนตรีจะต้องเข้าใจวิธีสอน และวิธีการใช้ตำราเรียน ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้างของ เพลงและ เกม เป็นเครื่องมือสำคัญในการให้เด็กได้เกิดการ เรียนรู้

โดยสรุปแล้ว แนวคิดของนักการศึกษาดนตรีทั้งสองท่าน คือ คาร์ล ออฟ และ ซอลตัน โกดายล์ สามารถดัดแปลงนำไปสอนดนตรีศึกษาในทุกเนื้อหา และทุกระดับชั้นได้ โดยที่นักการศึกษาดนตรีทั้งสองท่านต่างก็เชื่อว่าจะสามารถทำให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนดนตรีสากลขั้นพื้นฐานได้เท่า ๆ กัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ เรียนการสอนดนตรีสากลขั้นพื้นฐานในระดับประถมศึกษา

ในปี คริสตศักราช 1973 ฮาเปอร์ (Harper , quoted in Bayless 1978 : 172) ได้นำทฤษฎีการสอนดนตรีของโกดายล์ ไปทำการทดลองสอนเปรียบเทียบกับ การสอนแบบที่ครูดำเนินอยู่ โดยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนระดับอนุบาล เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนใน 3 ด้านคือ

- ก. ด้านทักษะทางการเห็น
- ข. ด้านทักษะทางการฟัง
- ค. ด้านทักษะการ เรียนรู้สิ่งใหม่

ผลการทดลอง พบว่า ทฤษฎีการสอนแบบโกคายล์ ช่วยส่งผลให้เด็กมีทักษะทางการเห็น การฟัง และการเรียนรู้ แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนแบบเดิม มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีกว่าในทุกทักษะ ซึ่งทำให้เด็กอนุบาลที่เรียนรู้ตามทฤษฎีของโกคายล์ มีความพร้อมที่จะเรียนในระดับประถมศึกษาดีกว่าเด็กอีกกลุ่ม

งานวิจัยอีกชิ้นหนึ่ง เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทดลองสอนโดยใช้ชูลูว์ริคอร์เคอร์ โดย จอร์นสโตน (Johnstone 1973 : 500) ในหัวข้องานวิจัยเรื่อง "การใช้ชูลูว์ริคอร์เคอร์ เป็นอุปกรณ์การสอนดนตรีขั้นพื้นฐานในห้องเรียน" โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อสร้างวิธีการสอนดนตรีขั้นพื้นฐานในสถานการณ์ของห้องเรียนแบบต่างๆ โดยมีชูลูว์ริคอร์เคอร์เสียงโซปราโน เป็นอุปกรณ์ในการทดลอง และเพื่อกำหนดว่าวิธีการดังกล่าว เหมาะสมกับนักเรียนในระดับความสามารถทางดนตรีระดับใด วิธีการดำเนินการวิจัยทำได้โดยให้ครั้งแรกของการทดลอง จำกัดให้ทำเพลงจาก pentatonic scale ส่วนวิธีการที่ดำเนินการในครั้งหลังของการวิจัยใช้วิธีการอื่น เช่น จังหวะ ทำนอง กิจกรรมประสานเสียง โดยใช้เครื่องดนตรีในห้องเรียนร่วมด้วย เพลงที่กำหนดให้ตัวอย่างประชากร ซึ่งเป็นนักศึกษา 2 กลุ่มที่เรียนดนตรีขั้นพื้นฐานในมหาวิทยาลัยโอเรกอน (Oregon) กำหนดให้เป็นเพลงกล่อมเด็ก เพลงพื้นเมืองอเมริกัน เป็นต้น โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง แล้วเปรียบเทียบหาค่าความแตกต่าง ผลการวิจัย พบว่า หลังการทดลองกลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในด้านความรู้สึกของเสียงระดับต้นคู่เสียง และการรับรู้เสียง เมเจอร์, ไมเนอร์ และไม่มีความแตกต่างกันทางด้านความเข้าใจในระดับเสียง และการได้ยินเสียงสั้น-ยาว

